

parationer ved Eiendommen. Han stiftede derhos Stiftelsen, der benævnedes „S. W. Heymanns og Hustrus Stiftelse for Officersenker“, en Kapital paa 500 Rd. (1,000 Kr.), hvis Bestemmelse først og fremmest var forskudsvis at skulle afholde de sidstnævnte Udgifter efter hans Død, men som tillige eventuelt skulde tjene til at faaane Statskassen for det Tab, som vilde kunne opstaa derved, at Enkerne i givet Tilfælde maatte være ude af Stand til at refundere saadanne Udgifter, og som endelig engang i Tiden skulde afgive en vis Understøttelse til Officersenker, dog udenfor Stiftelsen.

Ligesom Hr. Heymann ifølge det ovennævnte Tilfagn til sin Død — i Maret 1884 — afholdt Omkostningerne ved Bygningens ydre Vedligeholdelse, Omkostninger, som dog indtil det ommeldte Tidspunkt neppe have havt noget stort Omfang, saaledes var han ogsaa i Maret 1880, da der for Victoriagades Brolægning var blevet afkrævet Stiftelsen et Bidrag af noget over 1,300 Kr., efter Ministeriets Hensjilling indgaaet paa at erlægge denne Skat, der ellers ifølge det Ovenførte, forsaavidt det iøvrigt havde været muligt, vilde have været at udrede af de i Stiftelsen boende Enker. Ministeriet skal i denne Henseende i Forbigaaende ikke lade uberørt, at en lignende Udgift vistnok i en ikke fjern Fremtid vil blive at dække, naar nemlig den Del af Sjstedgade, hvori Stiftelsen er beliggende, bliver erklæret for offentlig.

Medens Stiftelsen i de efter Giveren og hans Hustrus Død forløbne Aar ikke er undergaaet nogen ydre Tilstandsættelse af Betydning, har det nu ved et Efterhyn, som Ministeriet ved Ingeniørkorpset har anset det rigtigst at lade foretage, vist sig, at Bygningen med Tilbehør i flere Retninger er højlig trængende til en temmelig gennemgribende Tilstandsættelse, over hvis enkelte Bestandele der foreligger Ministeriet Overslag, lydende paa en Udgift af 4,150 Kr. Da Udredelsen af en saa betydelig Sum kan forudses at ville være aldeles uoverkommelig for de vedkommende Enker, der befinde sig i mere eller mindre trange Kaar, har man ikke skønnet anden Udvei, hvis Stiftelsen skal bevares som saadan, end at foreslaa, at det nævnte Beløb afholdes af Statskassen.

Til Konto 8. Udgifter til det militære Gendarmerikorps.

Den paa denne Konto tilstedeværende Mindreudgift af 130,287 Kr. 10 Ore hidrører i det Væsentlige fra, at Ministeriet troer at kunne stride til at nedsætte Gendarmerikorpsets Styrke med 100 beredne Gendarmere og et tilsvarende Antal Heste.

I det militære Gendarmerikorpsets Hestebestand fandtes den 1ste April 1889 følgende Balancer:

blandt Officersridehestene	8
— Stamhestene	38

46,

der forventes dækkede i Løbet af indeværende Finantsaar.

Ved Ansættelsen af Hestenes Værdi er man gaaet ud fra, at Gjennemsnitsalderen, der den 31te Marts 1889 har vist sig at være for Officersridehestene 13, 1/2 Aar og for Stamhestene 9, 1/2 Aar, efter Omstændighederne ikke vil undergaa nogen væsentlig Forandring i 1890—91, og har man iøvrigt fulgt den under Anmærkningerne til Konto H omtalte Fremgangsmaade.

Heretter bliver Værdien af Gendarmerikorpsets Heste den 1ste April 1890:

62 Officersrideheste	25,544 Kr.
314 Stamheste	205,984 —

231,528 Kr.

og den 31te Marts 1891:

62 Officersrideheste	25,544 Kr.
214 Stamheste	165,928 —

191,472 Kr.

Afgangen blandt Gendarmerikorpsets Officersrideheste paaregnes erstattet ved definitiv Afgivelse fra Hærens beredne Afdelinger. De opførte 24 Remonter ere saaledes bestemte til Erstatning for Afgang blandt Korpsets 214 Stamheste.